

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 240/02-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. decembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť I. H., bytom B., vo veci porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu upraveného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Bardejove v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 148/00, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. H. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 25. novembra 2002 doručené podanie I. H., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „návrh vo veci sťažnosti z dôvodu porušenia základných práv a slobôd vo vyššie uvedenom súdnom konaní...“. Z obsahu podania sa dá vyvodiť, že ide o sťažnosť vo veci porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu upraveného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu v Bardejove v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 148/00.

Sťažovateľ vo svojom podaní namieta, že Okresný súd v Bardejove vo veci jeho „návrhu na zabezpečenie dôkazu“ podaného 11. januára 2000 a vedeného pod sp. zn. 5C 148/00 „...svojím rozhodnutím dňa 23. 7. 2002, porušil základné práva a slobody navrhovateľa I. H., právo na spravodlivé súdne konanie, prejednaná vec nebola v primeranej lehote, ale so značným prieťahom v konaní, súd nebol nezávislý a nestranný, bol predpojatý a zaujatý, čo spôsobilo poškodenie jeho práv...“.

Z podania i priloženej dokumentácie vyplýva, že v uvedenej veci Okresný súd v Bardejove konanie zastavil uznesením z 23. júla 2002 a toto uznesenie doručil sťažovateľovi 15. augusta 2002. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že Okresný súd v Bardejove vec zastavil z dôvodov uvedených v § 43 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), t. j. preto, že navrhovateľ napriek výzve uvedeného súdu podanie neopravil ani nedoplnil.

Sťažovateľ žiada ústavný súd, aby vyslovil porušenie namietaných základných práv postupom Okresného súdu v Bardejove v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 148/00 a priznal mu primerané finančné zadost'učinenie v celkovej výške 200 000 Sk.

Sťažovateľ zároveň žiada ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu. Túto žiadosť dokladá čestným prehlásením a údajmi o svojej finančnej situácii.

Ústavný súd ako nezávislý orgán ochrany ústavnosti je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každú sťažnosť najprv predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu,

o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťuje, či nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde „Sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia...“. Podľa § 159 ods. 1 OSP „Doručený rozsudok, ktorý nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný.“. Podľa § 167 ods. 2 OSP „Ak ďalej nie je ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku“.

Z citovaných ustanovení zákona o ústavnom súde a OSP vyplýva, že sťažovateľ podal svoju sťažnosť oneskorene, pretože Okresný súd v Bardejove o návrhu na zabezpečenie dôkazu rozhodol uznesením sp. zn. 5 C 148/00 z 23. júla 2002, ktoré bolo sťažovateľovi doručené poštou 15. augusta 2002, t. j. od tohto dátumu do dňa doručenia sťažnosti ústavnému súdu uplynuli viac ako dva mesiace ustanovené v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Z tohto dôvodu ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 v nadväznosti na § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde odmietol ako podanú oneskorene.

Bolo už potom bez právneho dôvodu osobitne sa zaoberať žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu, ako aj ostatnými právnymi predpokladmi ustanovenými v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. decembra 2002